

РЕШЕНИЕ

№ 11742

гр. София, 12.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5010** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Г. Г., подадена чрез адв. Г., срещу решение № 1686 от 08.04.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав, постановено по НАХД № 728/2024 г. С решението е потвърден електронен фиш Серия К № 8452862, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който на касатора за установено с автоматизирано техническо средство нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е наложена "глоба" в размер на 50 лева, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивното решение, поради постановяването му при нарушение на материалния закон, на съдопроизводствените правила и необоснованост. Оспорва се, че фишът не е реално връчен, а само разписка, поради което и нямало как да бъде подадена декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП. Сочи се, че снимковият материал не доказвал извършването на нарушението, тъй като на него не се виждали околни обекти или сгради, не било сигурно и къде е поставена триногата. В протокола за използване на АТСС не е отразена местоработата на длъжностното лице, извършило проверката, което пречатствало проверката за неговата компетентност. Претендира се отмяна на

решението и на електронния фиш, както и присъждане на разноски за две инстанции. Ответникът по касационната жалба - редовно уведомен, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Въззивният съд, въз основа на приложените писмени доказателства е установил от фактическа страна, че на 23.11.2023 г. в 11.52 часа, в [населено място], по [улица]до № 326, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на максимално допустимата скорост на движение от 50 км/ч, лек автомобил, марка „Ф.“, модел „П.“, с рег. [рег.номер на МПС] се движел със скорост от 66 км/ч. (след приспаднат толеранс от 3 км/ч.), т.е. превишаването на скоростта е с 16 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство CORDON M2, представляващо мобилна система за видеонаблюдение тип СПУКС, с идент. № MD1193. Заснетото нарушение е онагледено със снимков материал. Изготвена била справка за собственост на МПС, според която собственик се явявал Ц. Г. Г.. С оглед така констатираното, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП бил издаден електронен фиш Серия К № 8452862 за нарушение, установено с АТСС, с който на Г. било наложено административно наказание „глоба" в размер 50 лева, за извършеното нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е постановил решение, с което е потвърдил ЕФ като законосъобразен. Съдът е изложил и подробни съображения относно съответствието на техническото средство със законовите изисквания. Вмененото нарушение на правилата на ЗДвП решаващият съд приел за доказано, като изложил съображения и по отношение описаните по - горе възражения за допуснати нарушения при издаване на процесния ЕФ, които освен пред настоящата, са релевирани и пред въззивната инстанция.

Касационната инстанция споделя изводите на решаващия съд.

Неоснователни са възраженията в жалбата за допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд е изпълнил процесуалното задължение по чл.13, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, като е събрал съгласно чл.107, ал. 2 НПК вр. чл.84 ЗАНН доказателствата от значение за пълното и всестранно разкриване на обективната истина по случая. Преценил е поотделно и в съвкупност, събраните, включително и в хода на съдебното следствие писмени доказателства, които са еднопосочни и достатъчни за установяване на обстоятелствата от предмета на доказване в определените с чл. 102 НПК, вр. чл.84 ЗАНН граници. Изводът си за осъществяване на посочения в ЕФ състав по чл. 21, ал. 1 ЗДвП решаващият съд е извел, след като е установил наличие на всички изискуеми от закона елементи от обективната и субективна страна. В този смисъл, въззивният съд е извършил дължимата се цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорения електронен фиш, като наред с това се е произнесъл и по основните доводи, наведени от Г. с жалбата. Неоснователни са и доводите, изложени в жалбата пред СРС, респ.

повторени в касационната жалба за допуснато процесуално нарушение при издаването на електронния фиш, поради неспазване процедурата по връчване на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП електронен фиш се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или ал. 2 ЗДвП с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. Във въззивното решение е изтъкнато, че на 22.12.2023 г. Г. се е подписала на разписка, в която изрично е отразено: получих електронен фиш серия К № 8452862 за налагане на глоба в размер на 50 лв. (л. 7 по делото). В случая, както правилно е посочил решаващият съд, разписката, представена към въззивната жалба, удостоверява надлежното връчване на ЕФ на касатора, обратно на нейните твърдения. В случая правото на защита на Г. не е нарушено. Същата е депозирала жалба срещу издадения електронен фиш, за която няма спор, че е допустима, поради което не е налице нарушение на разпоредбата на чл. 189, ал. 5, във връзка с чл. 188, ал. 1 ЗДвП. Вярно е, че съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП в 14-дневен срок от получаване на ЕФ наказаното лице има право да подаде декларация, в която да посочи кое е лицето, управлявало превозното средство като приложи копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, в случай, че водачът, извършил нарушението и собственикът на автомобила са различни лица. В случая такава декларация не е подадена от касатора, а липсват и твърдения, че друг е управлявал автомобила. По горните съображения, доводите в жалбата, че фишът е незаконосъобразен поради неспазена процедурата по връчването му, не се споделят и от настоящия касационен състав.

На следващо място, на снимковия материал е видно посочване на координатите, на които е било позиционирано техническото средство, което опровергава и другото наведено в жалбата възражение. Безспорно по делото се установява, че нарушението е извършено в рамките на населеното място, където съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП въведеното ограничение на скоростта е 50 км/ч. Разрешената скорост е посочена в оспорения ЕФ, а превишаването на скоростта е безспорно доказано.

Районният съд не е нарушил процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, и е попълнил делото с такива, установяващи наведените като спорни в производството пред него факти. При постановяване на обжалваното решение правилно е приложен материалния закон.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора не се следват разноски.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1686/08.04.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав, постановено по НАХД № 728/2024г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: